

prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Central (jud: E. Ciubotaru)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Danilov, I. Secieru, M. Anton)

ÎNCHEIERE

20 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Victor Cerneac,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe
Acțiuni „Regia Apă-Canal Orhei” împotriva lui Victor Cerneac cu privire la
încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 15 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t a ț ă :

La 11 decembrie 2018, SA „Regia Apă-Canal Orhei” a depus cerere de
chemare în judecată împotriva lui Victor Cerneac cu privire la încasarea datoriei și
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că Victor Cerneac care este domiciliat în mun.
Orhei, str. XXXXX ap. 3, beneficiază de servicii publice de canalizare, prestate de
SA „Regia Apă-Canal Orhei”.

Reclamanta a menționat că în conformitate cu prevederile art. 25 din Legea cu
privire la serviciile publice de gospodărie comunală, art. 17 lit. g) cu privire la
serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, pct. 65, lit. g) din
Regulamentul cu privire la serviciul de alimentare cu apă și canalizare aprobat prin
Hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 271 din 16
decembrie 2015, consumatorul casnic, Victor Cerneac, este obligat să achite în
termenele stabilite, facturile pentru serviciul public de alimentare cu apă și
canalizare.

De asemenea, reclamanta a punctat că termenul de achitare a serviciilor
prestate este de până la data de 30 a lunii imediat următoare lunii de calcul.

A notat că în perioada 03 noiembrie 2017 - noiembrie 2018, Victor Cerneac a
beneficiat de serviciile SA „Regia Apă-Canal Orhei” și conform datelor evidenței
contabile, la 20 noiembrie 2018, datoria pârâtului față de societate constituia suma
de 6 0583,18 de lei.

În scopul soluționării amiabile a litigiului, SA „Regia Apă-Canal Orhei”, prin
scrisoare recomandată, a somat debitorul, solicitând rambursarea plății restante în
sumă de 6053,18 de lei, informându-1 despre eventualele consecințe juridice ce ar

putea surveni în cazul neonorării obligațiilor sale, la care Victor Cerneac, nu a acordat atenție, renunțând în continuare achitarea datoriei.

Reclamanta a solicitat încasarea sumei de 6 053,18 de lei sub forma de datorie la plata serviciilor publice de aprovizionare cu apă potabilă și încasarea cheltuielilor de judecată legate de plata taxei de stat în sumă de 270 de lei.

Prin hotărârea din 22 mai 2019 a Judecătorei Orhei, sediul Central cererea de chemare în judecată depusă de SA „Regia Apă-Canal Orhei” împotriva lui Victor Cerneac cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Invocând netemeinicia hotărârii primei instanțe, la 31 mai 2019, SA „Regia Apă-Canal” a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 15 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de SA „Regia Apă-Canal Orhei”; s-a casat hotărârea din 22 mai 2019 a Judecătorei Orhei, sediul Central și s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care s-a încasat din contul lui Victor Cerneac în beneficiul SA „Regia Apă-Canal Orhei” suma de 6 053,18 de lei, datoria la plata serviciilor publice de aprovizionare cu apă potabilă; s-a încasat de la Victor Cerneac în beneficiul SA „Regia Apă-Canal Orhei” taxa de stat în sumă de 270 de lei la depunerea cererii de chemare în judecată și suma de 202,50 lei, taxa de stat achitată la depunerea cererii de apel.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, a considerat că hotărârea primei instanțe este neîntemeiată și contravine circumstanțelor de fapt și cadrului legal aplicabil, art. 9/1, 17, 23 din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare nr. 303 din 13 decembrie 2013.

De altfel, Colegiul a menționat că în anumite situații, după ce consumatorul respectiv a fost prevenit în prealabil, operatorul are dreptul să suspende furnizarea apei sau recepționarea apelor uzate cu condiția că aceste acțiuni nu vor influența negativ calitatea serviciului prestat altor consumatori. Asemenea situații sunt neachitarea de către consumator a plății pentru serviciul furnizat/prestat de operator în termenele stabilite în prezenta lege și în contractul de furnizare/prestare a serviciului public de alimentare cu apă și/sau de canalizare.

Deși la materialele cauzei administrate de către instanța de fond nu a fost anexat Actul nr. 1 din 03 noiembrie 2017 (f.d. 77) care confirmă sistarea apei la robinet, în cadrul instanței de apel apelantul a prezentat acest înscris, conform căruia SA „Regia Apă-Canal Orhei” a întocmit acest act în prezența lui Victor Cerneac, și confirmă că Victor Cerneac era conectat la rețeaua de apă fără contor, și se folosea de apă clandestin.

Colegiul a relatat că cele menționate și-au găsit reflectare și în procesul-verbal nr. 12 din 24 noiembrie 2017 (f.d. 78). Mai mult, ambele acte au fost semnate de către Victor Cerneac.

Totodată, instanța de apel a menționat că actul nr. 1 din 02 noiembrie 2017 a servit temei de emiteră a Deciziei Comisiei speciale din cadrul SA „Regia Apă-Canal Orhei” din 24 noiembrie 2017 prin care s-a decis efectuarea recalculării consumului de apă în urma conectării neautorizate, în sumă de 6 053 de lei.

Colegiul a relevat că conform cap. III, pct.3, lit. b), din contract de furnizare a apei potabile în casele individuale nr. 612 din 16 decembrie 2013, încheiat cu Victor Cerneac, rezultă că consumatorul s-a obligat să întrețină în stare de funcționare contoarele instalate, precum și rețelele de alimentare cu apă potabilă

apartament/ încăperea locuibilă în cămin, de pe teritoriul imobilului consumatorului (f.d. 6 verso).

Așadar, Colegiul a considerat neîntemeiată și concluzia primei instanțe, conform căreia apelantul nu ar fi confirmat prin probe admisibile, aceste datorii, or, la materialele cauzei (f.d. 76-77, 78-82, 83) sunt anexate înscrisuri confirmative în acest sens și anume, act nr. 1 din 02 noiembrie 2017, nr. 1 din 03 noiembrie 2017, procesul-verbal nr. 12 din 24 noiembrie 2017, calcul privind folosirea de apă, care confirmă costul prejudiciului de 6 053,18 de lei.

La 14 februarie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Victor Cerneac a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a solicitat casarea acesteia și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a aplicat eronat și a încălcat normele de drept material, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei, a interpretat eronat legea precum și probele prezentate, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Totodată, în susținerea recursului s-au indicat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând totodată conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 15 octombrie 2019.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei motivate prin scrisoarea de însoțire din 19 noiembrie 2019 (f.d. 106), or, la actele cauzei lipsește dovada de recepționare a acesteia de către recurent.

Astfel, recursul declarat la 14 februarie 2020, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La data de 02 martie 2020, prin scrisoarea de însoțire nr. 2ra-622/2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data recepționării (f.d. 126) și la 23 martie 2020 a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de Victor Cerneac, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Victor Cerneac nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Victor Cerneac ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Victor Cerneac, împotriva deciziei din 15 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat